VALMIERAS ĶĪMIĶIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS IZDEVUMS

Avīze iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN, 1991. gada 23. maijā

Nr. 17 (587) Cena 1 kap.

26. maijā — Ķīmiķu diena

SVEICIENS PROFESIONĀLOS SVĒTKOS!

VISI TIEK GAIDĪTI SVĒTKU SVINĪBAS, KAS TIEK RĪKOTAS PIEKTDIEN, 24. MAIJĀ PL. 19.00 ZIEMEĻU ELEKTROTIKLU KLUBĀ.

PROGRAMMĀ:

* 10-GADNIEKU GODINĀŠANA.
* ANSAMBĻA «OPTIMISTI» KONCERTS.

NAUDA, LABI DARBA APSTĀKĻI VAI GANDARĪJUMS?

Pašreizējais laikmets, kas ienes dzīvē daudz neskaidrību, nestabilas līgumattiecības, svarīgu ražošanas komponenšu lielāku vai mazāku trūkumu, ātri parādīs tās ražotnes, kas strādā patstāvīgi, meklē risinājumus, riskē un galvenais negaida, ka kāds cits viņu vietā atrisinās samilzušās problēmas. Tas parādīs vai uzņēmumā iedibinātā organizatoriskā sistēma ir spējīga pārvarēt pašreizējās grūtības, paredzēt notikumu attīstību uz priekšu un attiecīgi rīkoties.

Skaidrs, ka tāds uzņēmums pastāvēs un plauks.

Bet kāpēc rakstam šāds virsraksts? Un kāda ir atbilde uz šo jautājumu. Amerikāņu psihologs Deils Kārnegī savā grāmatā uzskatāmi parāda, ka daudzu pētnieku atzinums ir tāds, ka ne nauda, ne labi darba apstākļi, ne papildlabumi tomēr nav galvenais, lai labi strādātu. Un varbūt katrs klusībā pie sevis to esam konstatējuši paši, kaut skaļi deklarējām par augstāk minēto.

Izrādās, ka lielākais stimuls **tomēr ir gandarījums,** ka tavs darbs nesis gan labumu citiem, gan pašam un apziņai, ka tu neesi tikai skrūvīte šai daudzu cilvēku kopējā darba mehānismā, ka tavs, kaut arī niecīgais pastāvīgās domas realizējums, nesis augļus un tas ir ticis ievērots.

Rūpnīcā strādāju no 1963. gada un ar rūgtumu jākonstatē, ka gandrīz trīsdesmit gadu laikā stikla šķiedras ražošanas tehnoloģijas sākumdaļā, t. i. stikla lodīšu ražošanā **būtiski** nekas nav mainījies. Mēs esam ķīlējuši veco, uzlabojuši šādus tādus elementus. Vēl tagad mūsu ražotnē var atrast stikla lodīšu veidošanas mašīnas, kas sākušas darbu 1964. gadā. Mums ir un mēs joprojām esam spiesti izmantot ražošanas procesa kontroles un regulēšanas aparatūru, kas ražota sešdesmitajos gados, kaut pasaulē un pat savienībā ir nomainījušies vairāki modeļi. Kā mēs iesākām savu ražošanu 1963. gadā ar nepietiekošām noliktavu platībām un bez ugunsizturīgo materiālu noliktavas, bez saņemto izejmateriālu un gatavās produkcijas svēršanas, bez energonesēju kārtīgas uzskaites, tā to turpinām arī šobaltdien.

Jo, vienmēr ir bijis kaut kas svarīgāks, nekā kārtīgi padarīts darbs — gan tas bija viņa majestāte, plāns, tagad — nav materiālu un iekārtas.

Bet, lai nebūtu tikai gaušanās un nopūtas, jāsaka arī tas labais, kā dēļ tapis šis raksts. Stikla tehnoloģija visā pasaulē ir konservatīva, jo kļūdas ir saistītas ar milzīgiem zaudējumiem. Piemēram, kļūdas krāsns konstrukcijā varēs labot tikai pēc trim gadiem, kad krāsni atkal izdzēsīs un remontēs. Pa šo laiku kurināmā patēriņš vai sliktas kvalitātes produkcija nepārtraukti nesīs zaudējumus. Tādēļ stikla tehnoloģijā ir daudz iesīkstējušu noteikumu, uzskatu un lauzt tos — nozīmē izaicināt likteni.

Lai to daritu, ir nepieciešamas labas zināšanas, labas novērošanas spējas un kāda domu biedru grupa, un ceriba, ka pieliktās pūles, pārvarētās grūtības nesīs augļus, t. i. galu galā dos gandarījumu.

Par laimi krāsns remonti nenotiek katru dienu un ir iespēja pārdomāt tās darba laikā — par jaunu miem, ko mēs gribētu realizēt remontā. Lai arī remonts ir vissaspringtākais darba laiks, tas dod iespēju pārbaudīt mūsu ieceru pareizību, mūsu neatlaidību domas realizēšanā un, protams, arī pašu rezultātu.

Kopš rūpnīcas dibināšanas pretenzijas lodīšu kvalitātei nekad nav norimušas, kaut salīdzinājums runā pretējo. Reiz bijušais 1. ceha priekšnieks **Vilnis Miodle** formulēja šo veco dziesmu ar piedziedājumu «Traki sliktas lodītes» un tā joprojām turpinās. Varbūt, ka tas arī nemaz nav slikti, jo mēs pastāvīgi esam spiesti šai sakarā ielaisties jaunās avantūrās.

Tā arī šoreiz, 2. vannas krāsns remontā, mēs ķērāmies pie esošās tehnoloģijas radikālas laušanas, lai noķertu tos piecus procentus lodīšu izstrādājamās šķiedras pieauguma, ko dod labāks lodīšu dzesēšanas režīms. Sai sakarībā esošo lodīšu transporta mehanizāciju vajadzēja pilnīgi noārdīt un atgriezties sešdesmito gadu tehnoloģijā, protams, par pakāpi augstāk. Pirmie rezultāti ļauj spriest, ka mērķis ir sasniegts, taču jāatgādina, ka tie ir tikai 5 procenti un nevis 15 vai 20 procenti. Un stikla šķiedras ražošana ir tā nozare, kur katra uzvara gūstama ar lielām pūlēm, un tādēļ šos 5 procentus ļoti viegli noārdīt ar sliktām izejvielām, ar pārtraukumiem energoapgādē un, bez šaubām, ar kļūmēm stikla šķiedras ražošanas nodaļā.

Viss rāda, ka tīrā entuziasma laiki ir aizgājuši un atsevišķas entuziasma saliņas ir drīzāk izņēmums nekā likumsakariba. Ir jādomā par to, lai beidzot cehi strādātu kā pastāvīgas saimnieciskas vienības uz savu risku un atbildību, dalot paši gan savus ieguvumus, gan zaudējumus, lai kārtīgs darbs, ko katrs ir padarījis, patiesi katram, neatkarīgi no ranga, nestu gandarījumu un apziņu, ka bez viņa ietaupītās kapeikas arī kopējie rubļi nesanāks.

ALDIS ZEIBOTS,

1. ceha inženieris tehnologs

JAPĀNA — NOSLĒPUMIEM PILNA ZEME

Kā jau ziņojām, no kvalifikācijas paaugstināšanas semināra Japānā atgriezies rūpnīcas direktors INĀRS POĻAKS. Šis bija viņa otrais brauciens uz uzlecošās saules zemi. Tātad bija ko redzēt, dzirdēt, analizēt, salīdzināt. Par saviem iespaidiem Japānā direktors stāstīja uzņēmuma vadošo speciālistu, daļu un cehu priekšnieku sanāksmē. Publicējam šī stāstījuma ieraksta saīsinātu izklāstu.

— Japāna ir interesanta, bet reizē arī noslēpumiem pilna zeme. Japāņiem raksturīga ir noslēgtība. Vairākus gadsimtus šī zeme bija pavisam slēgta ārzemniekiem, un arī tagad japāņi nelabprāt iepazīstina ārzemniekus ar saviem noslēpumiem. Ir liela atšķirība ar Eiropas un Amerikas valstīm, kur var daudz vairāk uzzināt par ekonomiku, ražošanas organizāciju, biznesu, banku darbības un finansu problēmām. Toties Japānā daudz kas paliek neizzināts.

Valsts ir ļoti homogēna iedzīvotāju sastāva ziņā. Te dzīvo ap 300 tūkstošiem korejiešu, bet tie tiek diskrimēti, viņus neuzņem prestižās augstskolās, nedod darbu valsts iestādēs. Taču pilna brīvība korejiešiem tiek dota, piemēram, tirdzniecībā, bet tirgoties viņi prot, tāpat kā ķīnieši. Korejieši prot saraust mantu, dzīvo viņi labi un līdz ar to neapmierinātībai nav pamata. Ķīnā vai Korejā viņi dzīvotu sliktāk.

Tātad, japāņi glabā savus noslēpumus. Redzot, kādu soli viņi spēruši uz priekšu ekonomikas attīstībā un tautas materiālās labklājības paaugstināšanā, Rietumu pasaule cenšas šos noslēpumus izdibināt, grib izzināt panākumu atslēgu, lai japāņu pieredzi un saimniekošanas metodes ieviestu savās valstīs.

Kadru komplektēšanas un pārvaldīšanas formas ir viens no tiem lielākajiem noslēpumiem, ko citi, tai skaitā arī mēs, nav spējīgi pārņemt. Daudz ir izpētīts, bet ieviest to neesam spējīgi.

Kad biju Japānā 1975. gadā, tad nezināju, ka tur bija krīzes gadi, jo viss bija papilnam. Pie mums krīze raksturīga ar to, ka nevaram saražot tik daudz, lai apmierinātu pieprasījumu pēc precēm, bet tur ir tieši otrādi: saražots ir tik daudz, ka sāk trūkt produkcijas noņēmēju un firmas ir spiestas ierobežot ražošanu — nav kur likt produkciju.

Japāna atrodas otrajā vietā pasaulē, saražo 60 procentus no Amerikas Savienoto Valstu kopprodukta. Līdz 2000. gadam japāņi grib sasniegt trīs ceturtdaļas no ASV kopprodukta. Bet cilvēku Japānā ir divreiz mazāk nekā Savienotajās Valstīs . . .

Japāņi ir lielākie kreditori pasaulē. Astoņdesmitajos gados viņi bija izsnieguši aizdevumus par apmēram 500 miljoniem, bet aizvadītajā gadā šī summa jau pārsniedza 1 triljonu dolāru. Tas ir augstā rādītājs. Viņi citās valstīs uzpērk firmas, lielus zemes gabalus un turpina materiālo vērtību uzpirkšanu visā pasaulē.

Japāna dod produkcijas pieaugumu 4—4,5 procenti gadā. 70 procentu no tā saistīts ar zinātnes sasniegumu ieviešanu. Pārējie faktori sastāda tikai 20—30 procentus.

Lauksaimniecībā nodarbināti tikai 4 procenti valsts iedzīvotāju. Viņi nodrošina 75 procentus no vajadzībām pēc pārtikas produktiem. Pat amerikāņu eksperti atzīst, ka tehnoloģijas un apbruņotības ziņā Japāna šajā svarīgajā ekonomikas nozarē ir apsteigusi Amerikas Savienotās Valstis.

Lauksaimniecībā izmantojamās zemes Japānā aizņem tikai teritorijas 10 procentus. 70 procentus aizņem neizmantojami kalni, 10 procentus pilsētas, 10 procentus komunikācijas.

Par darba samaksu. Dzirdētas valodas, ka Japānā ir mazas algas. Vai tā ir? Strādnieks saņem apmēram 2100 dolāru vai 300 tūkstošus jenu. Vidējā alga ir par 15—17 procentiem augstāka nekā ASV. Tātad par zemām algām runāt nevar. Lielie biznesmeņi pelna vairāk nekā ministri. Darba samaksā otrajā vietā ir ārsti. Darbaspēks nav lēts, bet augsti kvalificēts.

Milzīgi līdzekļi tiek izlietoti zinātnei. Japānā ir tikai 4 Nobeļa prēmijas laureāti, bet Amerikas Savienotajās Valstīs — 130. Japāņi maz nodarbojas ar fundamentālo zinātni, bet gan ar praktisko, kas dod ātrāku un lielāku atdevi.

Par ekonomiskiem sakariem. Ir noslēgts daudz kontraktu gan ar ASV, gan ar Austrumeiropu, tai skaitā ar Padomju Savienību. Taču daudzi no šiem kontraktiem paliek tikai uz papīra. Čehoslovakija, Polija, Ungārija, Mongolija, Vjetnama, arī Padomju Savienība vienkārši nav maksātspējīgi. No PSRS viņi praktiski neko iepirkt negrib. Vispār raksturīgi ir tas, ka japāņi ļoti nelabprāt grib kārtot darīšanas ar nejapāņiem. Un jo sevišķi tad, ja no tiem maz labuma. PSRS viņus visvairāk interesē Zinātņu Akadēmijas izstrādnes. Viņi uzskata, ka Krievija sēžot uz miljardiem un paši to neapjēdz un arī neapjēgšot. Viņi ir gatavi pirkt, ieguldīt naudu šajās izstrādnēs, gan jau paši zināšot, kā tās izmantot.

Salīdzinot ar 1975. gadā redzēto, direktors vēl uzsvēra, ka Japānā panākts ievērojams energoietilpības samazinājums. Divas reizes samazināta izstrādājumu materiālietilpība. Gandrīz visa tehnika, ko ražo japāņu firmas, ir ar programmas vadību. Liela vērība tiek veltīta tehniskajai kontrolei. Tikai, atšķirībā no mums, tur kontrolieru funkcijas veic nevis cilvēki, bet gan roboti. Viņi patlaban nodarbojas ar nākamo etapu — tehnikā ieviest bioloģijas likumus, uzskatot, ka visu, ko veic cilvēks, ir jāpaveic tehnikai. Jārada tādi roboti, tehnika, kas kopē cilvēka darbību visos ražošanas procesos.

(Turpinājums 2. lpp.)

Japāna — noslēpumiem pilna zeme

(Sākums 1. lpp.)

Lielu vērību firmas velti sociālajai politikai. Japānā praktiski nav bezdarba, pat trūkst darba roku. Ja cilvēks nevar atrast darbu pēc specialitātes, viņam tiek raditi apstākļi pārkvalificēšanai. Visa pamatā ir darba ražīgums.

Interesanta ir japāņu pieredze sociālā komforta radīšanā. Strādnieki tiek nodrošināti ar visādām palīgierīcēm, mehānismiņiem, nerunājot nemaz par instrumentiem, lai nebūtu jāveic liekas kustības, liekas operācijas. Arī automašīnas ir ar maksimālo komfortu, apgādātas ar palīgierīcēm, lai atvieglotu to vadīšanu un apkalpošanu. Svarīgs faktors ir tas, ka rūpniecībā praktiski likvidēts monopolisms, lielie ģimenes klani. Piemēram, kamēr tēvs nav pensijā, dēls šajā firmā nekādā amatā netiks. Tiek darīts viss, lai atkal nerastos lielie ģimeņu klani, kuri noteiktu politiku ražošanā.

Valsts ir ieinteresēta, lai katrā nozarē būtu zināms skaits firmu, ko tā varētu regulēt, lai būtu konkurence, bet lai nebūtu monopolu. Laikam nav citas tādas zemes, kur valsts tā regulētu ekonomiku, kā tas ir Japānā. Bet, protams, uz pavisam citiem principiem nekā pie mums.

Gadās pat tā, ka firmai ir padomā ļoti izdevīgs darījums, taču valsts ierēdnis pasaka, ka šo darījumu tomēr nevajadzēja veikt — tad tas ir likums.

Visu rūpniecību un tirdzniecību Japānā vada viena ministrija. Valsts aparātā strādā ap 120 tūkstoši ierēdņu. Valsts darbā var iekārtoties tikai tie cilvēki, kas beiguši speciālu universitāti, kuriem ir atbilstoši radu raksti, kuri pēc tautības ir japāņi utt. Valsts darbā kalpotāji var strādāt līdz 55—60 gadu vecumam, pēc tam ir jāaiziet. Taču daudzas firmas labprāt pieņem bijušos valsts ierēdņus darbā par padomniekiem.

Diktafonā pierakstīja un atstāstīja
HERMANIS HERCBERGS
(Turpmāk vēl.)

Latvijas Republikas Ministru Padomes lēmums

PĀR TIESĪBĀM IZVEST PĀRTIKU, KĀ ARĪ CITUS LAUKSAIMNIECĪBAS UN RŪPNIECĪBAS RAŽOJUMUS NO LATVIJAS REPUBLIKAS

Lai samazinātu pārtikas produktu, kā arī citu lauksaimniecības un rūpniecības ražojumu masveidīgu izvešanu no republikas, Latvijas Republikas Ministru Padome nolēma:

1. Noteikt, ka ikviena persona, izbraucot no Latvijas Republikas, drīkst izvest pārtiku, kā arī citus lauksaimniecības un rūpniecības ražojumus 50 rubļu kopvērtībā, turklāt nepārtikas ražojumus — ne vairāk par vienu izstrādājumu no katra produkcijas veida.

Rūpnīcas dzīves hronika

Apbalvojumi

Par apzinīgu un ilggadēju darbu ar rūpnīcas Goda rakstu un naudas prēmiju apbalvoti: 2. ceha saistvielu pagatavotāja **Monika Kalniņa**, 17. ceha RMN remontatslēdznieks **Vladimirs Petrovs** un 2. ceha operatore **Valentīna Siņicina.**

KOMPLEKSĀ PĀRBAUDE

par darba aizsardzības stāvokli šajā mēnesī notika dekorativo stikla audumu ražošanas cehā un rūpnīcas 3. bērnudārzā mazbērnu novietnē. Komisijas, kuru sastāvā bija administrācijas pārstāvji, galvenie speciālisti, darba aizsardzības un drošības tehnikas daļas darbinieki, rūpīgi pārbaudīja darba aizsardzības stāvokli minētajos objektos, sastādīja attiecīgus aktus, kuros fiksēti konstatētie trūkumi un nepilnības.

Ar direktora pavēli apstiprināts konkrēts pasākumu plāns trūkumu novēršanai.

GAIDĀM VIESUS NO POLIJAS

Turpinās sadarbība ar Polijas firmu «Artehs», regulāri notiek delegāciju apmaiņa. Saskaņā ar noslēgto līgumu no 30. maija mūsu rūpnīcā viesosies 40 sportisti un fizkultūrieši no Polijas.

Vienā no turpmākajiem numuriem būs publicēta informācija par mūsu poļu draugu viesošanos pie mums.

Preses apvienība ziņo

* Nobeigumam tuvojas 1991. gada pirmā puse. Līdz ar to daudziem preses izdevumu lasītājiem izbeidzas abonementa termiņš. Parakstīšanos uz PSRS centrālajiem laikrakstiem un žurnāliem II pusgadam **pieņems tikai līdz 1991. gada 25. maijam.** Parakstītājiem jāzina, ka visiem PSRS centrālajiem un atsevišķu republiku izdevumiem pie abonēšanas summas (neieskaitot maksu par piegādi) tiek pieskaitīts 5 procentu nodoklis (tāpat kā mazumtirdzniecībā).

* Preses apvienība turpina pieņemt abonementus republikas izdevumiem, izņemot žurnālus «Zvaigzne», «Spēle», «Latvijas ārsts» un «Zinātne un mēs». Atgādinām, ka abonementus visiem republikas laikrakstiem un žurnāliem, tai skaitā arī Valmieras rajona laikrakstam «Liesma» II pusgadam **pieņems līdz 10. jūnijam.** Ja nokavēsit, tad vajadzīgo laikrakstu vai žurnālu saņemsit tikai ar 1. augustu.

* Ir izmaiņas vairāku izdevumu cenās. «Atmoda» un «Atmoda atpūtai» pusgadam maksās 17,34 rbļ., «Lauku avīze» — 10,86 rbļ., žurnāls «Liesma» — 12,50 rbļ.

* Sakarā ar ielu nosaukumu maiņu tiek mainīti arī ielu kodi. Pasūtot preses izdevumus otrajam pusgadam, **obligāti jāuzrāda ielu jaunie nosaukumi un kodi.** Jaunos kodus var uzzināt pasūtījumu pieņemšanas punktos vai Preses apvienībā.

Tas ir interesanti

Tapetes no stikla šķiedras

Amerikāņu firma «Faiber voll» sākusi ievest Eiropā tapetes no stikla šķiedras ar dažādiem zīmējumiem. Tās var krāsot, uzlīmēt ieplaisušām sienām. Stikla šķiedra nav toksiska, neuzkrāj statiskus lādiņus, ir mitrumizturīga. No šī materiāla izgatavotās tapetes palielina sienu ugunsizturību, nebaidās pelējuma un baktēriju. To spriegumizturība ir 40 reizes augstāka nekā parastām papetēm. Tāpēc plaisas sienās, ko aplīmē ar stikla šķiedras tapetēm, nepaplašinās.

UZMANĪBU!

26. maijā Rīgā notiks bada streika akcija, kas bija pieteikta pirms mēneša mītiņā, veltīta Černobiļas avārijas 5. gadadienai, sakarā ar to, ka republikas valdība nav pieņēmusi lēmumu par atvieglojumiem sadzīves un sociālajā sfērā černobiļiešiem.

A. IVANOVS,
apvienības «Černobiļa» rajona nodaļas priekšsēdētājs

Tehniskās bibliotēkas parādnieki

Pēc rūpnīcas tehniskās bibliotēkas darbinieku lūguma sākam publicēt diezgan garo parādnieku sarakstu. Tie ir cilvēki, kuri no bibliotēkas lasīšanai paņemtās grāmatas nav atdevuši 3—10(!) gadu laikā. Lūdzam lasītājus rūpīgi iepazīties ar sarakstu un, ja atradīsit savu uzvārdu, tad pasteidzieties atdot grāmatas tehniskajai bibliotēkai vai arī — īpašos gadījumos — pagarināt grāmatas lietošanas termiņu. Atgādinām, ka par pazaudētām grāmatām bibliotēkai būs jāsamaksā to vērtību desmitkārtīgā apmērā.

Ivans Andropovs, Sergejs Antipovs, Edvīns Andersons, Juris Apsītis, Pēteris Apsītis, Aurēlija Alksne, Ainars Bičulis, Māris Blāķis, Roberts Bratuškins, Ints Brencis, Jānis Bļodnieks, Ivars Bočarovs, Olga Bubarkova, Aina Boža, Zoja Blake, Larisa Baranova, Dilara Bērziņa, Jānis Cikelis, Aldis Ceirāns, Alfrēds Cīrulis, Aleksandrs Cornijs, Stepans Cornijs, Pāvels Carjovs, Ludmila Černiha, Vilnis Cīrulis, Jevgeņijs Cornijs, Pēteris Cipulis, Sergejs Daņilenko, Jānis Dūnis, Ādolfs Dzenis, Dāvis Dauvarts, Anatolijs Dmitruks, Anita Dudele, Andris Ērmanis, Ilga Eglīte, Pēteris Gaujēns, Vladimirs Gubins, Viktors Gerasimovs, Jānis Galauliņš, Vilis Gundejs, Harijs Ģimis, Jānis Goba, Lilija Grīnberga.

(Turpinājums sekos.)

Līdzjūtības

Izsakām līdzjūtību **Allai Batanovai** sakarā ar mātes nāvi.

6. ceha kolektīvs

●

Izsakām dziļu līdzjūtību **Zitai Podiņai**, māti pēdējā gaitā pavadot.

4. ceha JAP kolektīvs

INFORMĀCIJA DĀRZU ĪPAŠNIEKIEM

Sākusies dažādu dārzeņu un puķu stādu pārdošana. Interesenti tos var iegādāties rūpnīcas siltumnīcā, kā arī rūpnīcas autobusu pieturas paviljonā.

UZMANĪBU!

25. maijā pl. 10.00 dārzkopības «Gauja» «Ķiļu» sektorā notiks apkārtnes uzkopšanas talka (pulcēšanās pie mājas).

Dārzu īpašniekiem ierašanās obligāta.

Jāpiedalās visiem!

Georga Apiņa ielā 8 tuvojas nobeigumam darbi rūpnīcas jaunajā 60 dzīvokļu mājā. Pirms dažām dienām bija jānotiek šī nama nākamo iemītnieku kopsapulcei, lai pārrunātu veicamos darbus, kas nodrošināto mājas nodošanu noteiktajā terminā — šī gada jūnijā. Diemžēl uz minēto sapulci ieradās tikai... 13 ģimeņu pārstāvji no 60. Sapulcē runa bija galvenokārt par labiekārtošanas darbiem. Ikvienam dzīvokļa saņēmējam šajā namā ir jānostrādā 100 stundas labiekārtošanas darbos gan iekšpusē, gan arī teritorijas uzpošanai. Līdz 15. maijam tikai 10 cilvēki bija nostrādājuši visas 100 stundas, bet 15 ģimenes nav strādājušas nevienu minūti. Vai tad šie cilvēki nav ieinteresēti mājas ātrākā nodošanā, vai arī cer «izbraukt» uz citu iemītnieku rēķina?

Arodbiedrības komiteja kopīgi ar administrāciju noteikusi, ka līdz šī mēneša beigām katrai dzīvokļu saņēmēja ģimenei jānostrādā labiekārtošanas darbos VISMAZ 50 STUNDAS. Pretējā gadījumā tiks risināts jautājums — vai cilvēkiem, kuri izvairās no kopējā sabiedriskā darba pašu mājas labiekārtošanas nolūkā, vispār ir lietderīgi piešķirt DZĪVOKLI BEZ MAKSAS rūpnīcas mājā.

Vēlreiz jāuzsver, ka, lai komisija jauno māju pieņemtu paredzētajā terminā, ir nepieciešams veikt visus labiekārtošanas darbus. Pretējā gadījumā ar jauno dzīvokli būs jāpagaida visiem.

Sarunā ar mūsu korespondentu rūpnīcas direktora vietnieks sadzīves un kadru jautājumos VALERIJS BARKOVS vēlreiz aicināja visus dzīvokļu saņēmējus aktīvi piedalīties šajā kopdarbā. Var strādāt gan darba laikā, gan pēc tā, gan sestdienās un svētdienās. Tikai iepriekš jāsazinās ar darba vaditāju AIVARU TAMU pa tālruni 25027. Pie viņa var griezties arī visos citos neskaidros jautājumos.

«Baltica — 91»

Republikas žurnālisti bija vieni no pirmajiem, kas izdzirda Andra Kapusta, Valda Muktupāvela un Jura Kulakova pēc Alsungas kāzu balss veidoto festivāla «Baltica-91» signālu. Jā, pēc četru gadu aprites baltiešu folkloras festivāls no 9. līdz 14. jūlijam atkal notiks mūsu republikā.

Saņemts apliecinājums, ka uz «Balticu-91» pošas folkloras kopas no Niderlandes, Anglijas, Zviedrijas, Somijas. Brauks arī mūsu tautiešī: «Kolibri» un «Teiksma» no ASV, Austra Graša grupa no Vācijas. No Igaunijas un Lietuvas būs pa trim kopām, bet mūs pašus festivālā pārstāvēs 63 folkloras un etnogrāfiskās kopas (pavisam noklausijās 120!) — tās, kuras vēl ir tuvas senajai tradicijai, autentiskajai dziedāšanas manierei un kurās saglabājusies pārmantojamība no paaudzes paaudzē. Protams, aicināti arī Sibirijas latvieši.

Šoreiz «Baltica-91» būs veltīta ģimenei ar nolūku celt godā teicējus, mutvārdu folkloras popularizētājus, kas savu gudrību nodod nākamajām paaudzēm. Tāpēc festivāla centrā būs ģimene, tās pavards un par festivāla simbolu izraudzīta uguns — dzīvības uzturētāja, sildītāja, gaišuma devēja. Pavarda uguns festivāla gaitā pāraugs saules uguni, Jāņugunis. Tas viss prasa intimāku vidi, tāpēc šoreiz festivāla pasākumi nenotiks lielās, pompozās zālēs, bet Vecrīgas laukumos, Brīvdabas muzejā, koncertzālē «Ave sol», studentu klubā anglikāņu baznīcā, Nacionālajā teātrī. Vienīgi noslēgums būs Mežaparka Lielajā estrādē.

Festivāls būs centrēts Rīgā, tomēr dalībnieki izbrauks arī uz Balvu, Preiļu, Liepājas, Tukuma, Ventspils un Cēsu rajonu. Iecerētas novadu dienas, bet 12. jūlijs būs somugru folkloras diena, jo mums taču jāpazinās, ka latviešu mentalitāti veido arī spēcīgs livu strāvojums. Tā mūs visus gaidīs Turaidā — senajā libiešu novadā. Viena festivāla diena būs atvēlēta amatiem: Brīvdabas muzejā savu māku rādīs ne tikai mūsu lietišķās mākslas meistari, bet arī Amatnieku brālībā apvienojušies amatnieki, kas atdzīvina piemirstas, bet arī šodien tik nepieciešamas mākas.

Festivāla dienās Mazajā ģildē atkal darbosies «Saieta nams», bet pie Zviedru vārtiem un Jāņsētā būs «brīvais mikrofons», lai sevi varētu izteikt visi tie, kas nav tikuši festivāla oficiālo dalībnieku skaitā. Festivāla rikotāji cer, ka šajās dienās arī skatītāji un klausītāji liks lietā tautasērpu. Tāpat viņi cer, ka kultūras darbinieku vidū atradīsies sponsori, kas palīdzēs sarūpēt daudzajām telpām un laukumiem latviskus greznojumus — puzurus utt. Vēlāk tie varētu kalpot mūsu kultūras namu interjeram.

Redaktora v. i. L. DREIMANE

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 21472 un 339. Iespiests: Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upīša ielā 7. 0,5 uzsk. iespiedloksne, augstspiedes tehnika. Tirāža 800 eks.
Газета «Валмиерас химикс» («Валмиерский химик») выходит один раз в неделю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефон 21472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лиесма», 228600, г. Валмиера, ул. А. Упита, 7. Высокая печать.

P. 1617 T. 800